

er udsat for en større trussel, og det har vi set i London, Madrid, New York og andre steder. Selv arabiske lande er udsat for en højere trussel, det har vi set i Egypten og i Tyrkiet, hvis man også vil tage dem med, og så anfører man også Danmarks høje udenrigspolitiske profil som en faktor. Ja, jeg har refereret det hele.

Men så er det bare, jeg siger, og det er her, Socialdemokraterne bliver meget svage i mælet: Hvad er det, man vil bruge det til? Vil man bruge det til at sige, at fordi verden er blevet farligere at leve i, så må vi ikke føre den udenrigspolitik, vi ønsker, fordi vi er bange? Så har terroristerne jo vundet.

Morten Bødskov (S):

Det er jo et gammelt kneb, at når man er i defensiva, så skyder man på de andre, som man er oppe imod i en debat. Men der er jo ingen Socialdemokrater, der har sagt det. Vi har bare bedt statsministeren bekræfte det, der står i PET's årsberetning.

Men vi må vel tage statsministerens tilbage-tog her og det, at statsministeren er så lang i spyttet i de her svar, som udtryk for, at statsministeren udmærket er klar over, at han og hans øvrige kolleger i regeringen har været på utrolig tynd is i angrebet på fru Ritt Bjerregaard. Og den tynde is har man bevæget sig ud på af en eneste årsag, nemlig at man forsøger at redde en desperat overborgmesterkandidat i København, hvis kampagne har vist sig at være fuldstændig kuldsejlet.

Så vi vil bare gerne have ét svar: Når vi taler om Danmark, når vi taler om tilstedeværelsen i Irak, er der så en sammenhæng med den terrortrussel, som PET beskriver, den terrortrussel, som den rapport, statsministeren sammen med justitsministeren stod og fremlagde fuldstændig enslydende med PET's rapport, også siger er til stede? Ja eller nej.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Morten Bødskov kører i ring, og jeg kan ikke føje mere til, hvad jeg allerede har sagt.

KL 14.05

Men nu fik vi så afsløret, at det slet ikke handler om terror, det handler om kommunal valgkamp, som jeg ingen som helst lyst har til at blande mig i. Nej, det, jeg har svaret på, er et ganske enkelt spørgsmål, nemlig om, hvad jeg siger til, at man bruger udtrykket, at den, der sår vind, høster storm.

Dertil er jeg bare nødt til at sige: Hvis der i det ligger det spørgsmål, om man skal lade sin udenrigspolitik diktere af terrorister, så er mit svar nej. Det gør vi ikke. Vi fører den udenrigspolitik, vi synes er rigtig.

Og jeg mener, det er en meget farlig tankegang, hvis man bevæger sig ind på at mene, at når terrortruslen er forhøjet af mange forskellige årsager, som jeg nu har anført flere gange, så tør man ikke føre den udenrigspolitik, som man synes er rigtig. Det er blot det, jeg har ønsket at understrege, og det gentager jeg gerne i dag.

Formanden:

Så er det fru Kirsten Brosbøl for et sidste spørgsmål.

Kirsten Brosbøl (S):

Det er sjovt, at det lige præcis er statsministeren, der beskylder os for nu at blande os i kommunalvalgkampen. Det var jo, så vidt jeg husker, statsministeren selv, der syntes, at det var nødvendigt at blande sig for lige at komme hr. Søren Pind til undsætning i denne her debat, hvor hr. Søren Pind tydeligvis var ude på meget, meget, meget tynd is.

Det, jeg godt vil spørge statsministeren om som afslutning på at det her spørgsmål, er: Hvis statsministeren så mener, at fru Ritt Bjerregaards udtalelser var et udtryk for, at man forsøgte at undskylde terror, vil statsministeren så også sige, at den sætning, som vi gang på gang i dag har læst højt både fra PET's årsberetning og fra den tværministerielle arbejdsgruppes rapport, også er at opfatte som en undskyldning for terror?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, og det, de socialdemokratiske spørger gør, er at misbruge den rapport fra PET, som jo er meget klar, for den siger, at der er mange forskellige ting, der bidrager til, at terrortruslen generelt er forhøjet, og jeg har i dag omhyggeligt anført alle grundene. Det er ikke PET, der siger, at den, der sår vind, høster storm. Vi er ovre i det politiske, og det har ikke noget med kommunal valgkamp at gøre. For mig handler det om noget rent principielt. Det handler nemlig om, hvordan man som politiker behandler de her sager. Hvis man som politiker sender det signal, at man er parat til at indrette sin udenrigspolitik efter terroristerne, så er man ude på